

[Knud Kristensen.]
enkelt kan afgøre med sig selv. Nej, det, vi taler om her, er, at man vil tvinge andre til at rette sig efter ens egen Opfattelse.

Maa jeg sige til det ærede Medlem Hr. Axel Dam, som atter udtalte, at Lovforslaget ramte i Centrum: er det nu ikke saaledes, at naar man faar et Forslag, der rammer i Centrum, er det en naturlig Ting, at man indlader sig i en Forhandling om Forbedring af Forslaget paa de Punkter, hvor man ønsker det ændret, i Stedet for paa alle mulige og umulige Maader at gaa imod det? Jeg synes dog, det var en fornuftig Fremgangsmaade. Nu hæfter det ærede Medlem sig i Dag ved Ordet „utilbørlig“, men hvorfor gaar det ærede Medlem saa ikke imod alle andre Love, ved hvilke der er tillagt Domsmagten et Skøn? Hvorfor gaar han ikke imod Loven om Forholdet mellem Husbond og Tyende? Hvorfor gaar han ikke imod Aftaleloven? Hvorfor gaar han ikke imod Straffeloven? Han maa jo saa gaa imod det nye Straffelovforslag, fordi der her overlades et vist Skøn til Domstolene. Nej, man kan ikke komme udenom, at der i overordentlig mange Tilfælde gives Plads for et Skøn. Der er saa mange Ting, der gør, at f. Eks. en Handling er mere strafbar under nogle Forhold end under andre.

Til det ærede Medlem Hr. Holstein skal jeg sige, at han maa ikke tro, at han med Virkning kan imødegaa det Forslag fra vor Side, selv om han nok saa mange Gange siger, at det er helt umuligt. Den Slags Paastande har vi hørt saa tidt, og de bliver ikke det mindste mere virkningsfulde, fordi de gentages. Det ærede Medlem tror maaske, at det virker, naar han siger det saa tidt, men det er en alt for barnlig Opfattelse.

Nu siger det ærede Medlem Hr. Holstein, at han ikke har taget Afstand fra denne Lovgivning, han mente, at det kunde være paakrævet at gennemføre en saadan Lovgivning. Jeg skal da citere det ærede Medlems egne Ord fra i Fjor. Efter at han ved Lovforslagets anden Behandling havde sagt, at han i Princippet var Tilhænger af det ærede Medlem Hr. P. Munchs Forslag, udtalte han:

„Men jeg vil for mit eget Vedkommende hævde, at jeg indser ikke, at det skulde være nødvendigt at skabe noget nyt her. Lad os blive ved den gældende Retspraksis. Retstilstanden paa dette Omraade er aldeles ikke utaalelig. Det er en fuldkommen Misforstaaelse at tro det.“
(Holstein: Ja!) Ja, det er det, jeg har sagt: det ærede Medlem vil blive ved det bestaaende. Men nu sagde det ærede Medlem

i sin sidste Tale, at det vilde han netop ikke, han vilde gerne være med til en Forandring. Men man kan nu en Gang ikke sige det ene i den ene Tale og det stik modsatte i den anden Tale og dog hævde, at man er konsekvent.

Første Næstformand (Pinstrup): Det ærede Medlem Hr. Holstein har Ordet for en kort Bemærkning, og dermed maa vi ophøre med de korte Bemærkninger.

Holstein: Til det ærede Medlem Hr. Knud Kristensen skal jeg blot sige, at hvis man præciserer den bestaaende Retspraksis i Lovs Form, sætter man noget væsentligt bedre i Stedet for det, Venstre her har lagt paa Tingets Bord, noget, som i langt højere Grad underbygger Retsikkerheden end det Lovforslag, her foreligger. Men jeg har for mit Vedkommende ved Siden af ment, at vel behøvede man ikke at gaa ud over den gældende Retspraksis, men det Spørgsmaal kunde godt tages op til Overvejelse i et Udvalg, om man maaske paa et videre Grundlag burde sætte noget andet i Stedet for det gældende Retspraksis. Begge Dele har jeg sagt kunde tænkes at være fornuftige Veje at gaa — det eneste, der ikke er fornuftigt, er det Forslag, som det ærede Medlem Hr. Knud Kristensen er Talsmand for.

Hans Nielsen: Jeg maa allerførst protestere mod en Udtalelse, som gik ud paa, at Socialdemokraterne ikke interesserer sig for Erhvervs- og Arbejdsfrihed. Det er en fuldstændig Vildfarelse. Vi er de allervarmeste Tilhængere af Erhvervs- og Arbejdsfrihed, men om Forladelse højt-ærede Forsamling, dette Lovforslag handler ikke om Erhvervs- og Arbejdsfrihed, det handler om noget ganske andet, nemlig om Straffe i Form af Bøder og Fængsel og mange andre Ting, men det har, som sagt, ikke noget med Erhvervs- og Arbejdsfrihed at gøre.

Hvis Lovforslaget gik ud paa at skaffe lige Adgang og lige Frihed for alle til at arbejde, skulde vi meget gerne medvirke til dets Gennemførelse. Men det handler om noget ganske andet, og hvad det handler om, har det altsaa heller ikke i Dag været muligt at faa Rede paa, det er det interessante ved det hele. Det ærede Medlem Hr. Holstein formulerede ganske klart og stringent et Spørgsmaal til Ministeren om, hvad dette Lovforslag betyder, men jeg hørte ikke, at det ærede Medlem fik noget Svar af Ministeren, og det ærede